

НАИМЕНУВАНЕТО И ПРЕНАИМЕНУВАНЕТО НА ГЕОГРАФСКИТЕ ОБЕКТИ В НРБ И ЗАДАЧИТЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ГЕОГРАФИ

Мария Данева

В книга VII (1967) и VIII (1968) на Известия на Бълг. геогр. д-во сме публикували статията „Официалните промени на географските наименования в България“. В нея е направен критичен анализ на тогава действащия Указ за наименоване и пренаименоване на географските обекти с национално и местно значение от 1957 г. Поместена е картотека на всички официално наименовани и пренаименовани с указ на Президиума на Народното събрание за периода от 1941 г. (началото на официалните пренаименования у нас) до 1965 г. географски обекти с национално значение (227) и списък на пренаименованите и новопризнати градове и селища от градски тип (89).

През изтеклия десетгодишен период (1965—1975) са извършени промени както в нормативните актове по пренаименованията, така и в статута и наименованията на редица населени места, в наименованията на други географски обекти. Значително се активизира и подобри дейността на Комисиите по пренаименованията при Държавния съвет и окръжните народни съвети, на БТС и други обществени организации. Настоящата статия отговаря на нуждата за актуализиране на картотеката, от обобщение на постигнатите резултати и изясняване задачите и проблемите на бъдещата дейност по подобряването и стандартизацията на националната географска номенклатура. Спираме се последователно на три основни въпроса: новия указ; извършените наименования за периода 1965—1975 г.; необходими ли са нови пренаименования на географски обекти у нас.

За изтеклия период Указът за пренаименованията е претърпял две основни изменения, обнародвани съответно в Д. в., бр. 97/13. XII. 1967 г. и в Д. в., бр. 55/18. VII. 1975 г. Ще отбележим, че принципна разлика помежду им няма. В първия Указ е напра-

вено по-подробно разясняване на процедурни въпроси, по-пълно изброяване на съответните обекти от дадена категория, какви нови наименования да се поставят и пр. В него бяха отразени всички посочени от нас (М. Данева, 1967, 1972) по-съществени пропуски, несъобразности в Указа от 1957 г., които внасяха колебания, водеха до повторение и грешки в работата на комисиите. Указът от 1968 г. изигра положителна роля и допринесе за повишаване нивото на извършваната у нас дейност по тези въпроси.

Новият указ за наименованията от 1975 г. е съкратено копие на този от 1968 г., като съдържа само няколко нови трактовки. Формулировките в него са обобщени, по-кратки. Той е структуриран по-добре, по-логично са разграничени и категоризирани отделните задачи, обекти, комисии и пр., благодарение на което той има по-стегнат вид, подобаващ на нормативен документ. Наред с положителните страни този указ обаче има някои непълноти, които могат да се отразяват неблагоприятно на дейността по пренаименованията у нас. Считаме, че в него заслужава да се впишат и съблюдават някои изисквания. Ще посочим по-важните от тях.

1. В Указа правилно е подчертана необходимостта от подробно мотивиране пред комисиите на предложенията за наименоване или пренаименоване на даден обект. Безспорно тези мотиви е интересно да се знаят и от широката общественост и затова е целесъобразно същите, макар и в съкратен вид, да се публикуват, при това за обектите и с национално, и с местно значение.

2. Считаме за целесъобразно включването на изискване за дължително публикуване на решенията на комисиите по пренаименованията и във в. „Работническо дело“ и други централни ежедневници, с което ще се допринесе да станат те достояние на максимален брой граждани у нас, а дори и в чужбина. Такова изискване е напълно основателно, като се има пред вид, че Държавен вестник и окръжните вестници, в които се поместват решенията за пренаименоване на обектите с национално и местно значение, се следват системно от ограничен брой граждани. У нас и сега съществува практика да се съобщава в централните ежедневници накратко за съдържанието на Държ. вестник. Предложението е указите за пренаименоване да се предават изцяло, като се публикуват и мотивите за пренаименоване. Такова разгласяване безспорно ще допринесе за по-бързото популяризиране на новите наименования, което сега у нас става много бавно, колебливо.

3. В новия указ не е изяснен въпросът за наименоването по аналогия. За нашата страна той има голямо значение, тъй като поради сложното устройство на релефа в редица случаи няколко различни по вид близко разположени обекти носят едно и също наименование — напр. гр. Карнобат, Карнобатски проход, Карнобатска планина и др. Поради това, че въпросът за наименоването по аналогия не е бил разясняван, у нас много обекти се наричат

с две наименования — по старото и по новото име на най-близкото населено място. Например сега се употребява и Авренско плато, и Момино плато по името на село Аврен, което бе пренаименовано на с. Момино, а паралелно с него и платото, но след възвръщането на старото наименование на селото по аналогия не се възвръща наименованието и на платото, а то започва да се нарича с две имена. Такива случаи има много и всеки от тях трябва да се узакони със специален указ, а за да не се допуска занаяндр подобна двойственост, е необходимо да се впише специален член в Указа, който предлагаме да има същият текст както в Указа от 1968 г., а именно: „Когато се пренаименоват обекти, от които са получили имената си и други обекти, неупоменатите в указа едноименни обекти, остават да носят старите си имена.“

4. Бихме искали да се обърне внимание и върху необходимостта за вписването на член, предвиждащ санкции за всички нарушители на Указа — за тях, които продължават да употребяват стари наименования, и за тези, които поставят произволни, неузаконени наименования. Фигурирането на такъв член не е излишно, тъй като, въпреки че е пораснала културата и съзнанието на българската интелигенция и на целия български народ, по редица обективни и субективни причини все още се допуска употребата на неофициални географски наименования. Много кореспонденти от незнание или нежелание да зачитат решенията на комисията дават информации в радиото, телевизията, печата, употребявайки стари наименования, като ез. Вая, от старото наименование на Бургаското езеро (Ваякьойско езеро), връх Белмекен (вр. Коларов), хижа Узана (Партизанка), областта Тузука (Сланник) и др. Безспорно, когато държавен орган е утвърдил едно име, то следва да бъде закон за всички, а нарушителите да се санкционират от Наказателния кодекс.

5. В новия указ остава неясен въпросът за състава на комисиите съответно по пренаименоването на обектите с национално значение при Държавния съвет и по пренаименоването на обектите с местно значение при Окръжните народни съвети, за които е писано, че се състоят от: председател, секретар и членове. Касае се за броя и специалността на членовете на тези комисии. Те вероятно се запазват, както са в стария указ. Според него комисията към ДС има девет члена, представители на различни научни и културни институти (един от които е от Географския институт на БАН). Освен това указът предвиждаше в заседанията на централната и окръжните комисии да бъдат поканвани отделни специалисти: географи, историци, езиковеди, археолози и др., за да дадат мнение по конкретни въпроси. Обаче досега почти не са привлечени допълнително специалисти.

Както става ясно, участието на географите в работата на тези комисии е незначително. Същевременно географите и особено пре-

подавателите по география във ВУЗ и във всички степени на училищата са тези специалисти, които най-много си служат с географските наименования. Паралелно с употребата им те ги сравняват с тези от другите страни, анализират ги и разкриват смисъла им, знаят кои са подходящи и кои не, с какви следва да се подменят и пр. Нещо повече, те са заинтересувани наименованията да са благозвучни, географски правдоподобни, стандартизирани и затова фактически ги вълнуват всички въпроси, свързани с именуването и пренаименуването на географските обекти.

Не е логично, когато се касае за географските наименования, да се вземат решения, в обсъждането на които не са участвали географи. Знанията и приоритетът на географите в тази област са безспорни и общопризнати. За това говори и фактът, че много често отделни граждани и организации изпращат сигнали за неподходящи наименования, обръщат се за консултация към сътрудниците на Географския институт на БАН и Специалност География при Софийския университет.

Какво важно място и роля отрежда обществеността на географите по тези въпроси, става ясно и от многобройните материали в пресата, в които за съществуването на неудачни наименования се отправят упреци главно към българските географи. Г. Кьосев (в. „Ехо“, бр. 3 от 1975 г.) например пише „Всеизвестна истина е, че географите се помиряват с името на местност, погледната някога от някой овчар, който ѝ дал име.“ Да! Обществеността счита географите за компетентни, за отговорни и ги призовава, задължава да внесат своя принос в създаването на стройна съвременна национална номенклатура. Тя очаква от тях. В същото време на тях им е отнета възможността активно да участвуват в различни комисии, органи и пр.

Пред вид състоянието на нашата топонимия — съществуването на редица неразрешени принципни въпроси, сложността на някои специфични въпроси, тяхната актуалност целесъобразно е да се препоръча увеличаване броя на комисиите, като във всяка се включат по няколко висококвалифицирани географи. Последните могат да използват като свои сътрудници членове на Българското географско дружество — предимно учители, пръснати из различните краища на страната, които познават добре нашата родина, знаят тенденциите в изменението на географската номенклатура у нас и в другите страни. Само с активното участие на такъв многоброен географски колектив комисиите ще бъдат в състояние да изпълнят трудните и отговорни задачи, които им се възлагат в чл. 9, раздел IV от Указа „Комисиите издирват и описват обектите, които подлежат на именуване и преименуване, проучват зालичните наименования, които подлежат на възстановяване, обсъждат предложенията и подготвят решенията и следят за тяхното изпълнение и известяване на населението.“

Ценна помощ на комисиите могат да окажат още и активните туристи, организирани в различните туристически дружества. В редица планински райони туристите познават най-добре географските обекти и наименованията им, като в редица случаи са техни кръстители. Ето защо считаме за уместно да препоръчаме да бъдат привлечени в комисиите и известен брой туристи.

Участието на туристите в комисиите е още по-наложително и във връзка с обстоятелството, че повечето географски наименования у нас са ороними, т. е. наименования на местности и обекти, свързани с релефа — планини, планински дялове, ридове, върхове, котловини, пещери, скални образувания и др. Занапред във връзка с разширяването и разнообразяването на рекреационно-туристическата дейност у нас значението на тези обекти и техните наименования ще нараства. Оттук произтича необходимостта да се отнасяме с по-голямо внимание към наименованията им, като винаги за именуването и преименуването на тези обекти се иска мнението на гражданите, които най-добре ги познават — от туристите.

Богат, постоянен, неизчерпаем източник на информация за микротопонимията са местните жители. Те познават много добре природата на своя край, неговата история, топонимия и могат да се произнесат дали дадено наименование е подходящо или не, отразява ли физикогеографските особености на съответния обект, правилно ли се произнася и пр. Затова добре би било да се знае и защита мнението на местните жители. Необходимо е в Указа да съществува специален член, с който да се задължават комисиите да се съобразяват с мнението на изпълнителния комитет на общинския народен съвет, на чиято територия се намира обектът.

Включването на допълнителни членове и пояснения към Указа е необходимо на настоящия етап и до момента, когато правилното именуване и преименуване, както и внедряването на нови официални наименования ще стане постоянна практика.

* * *

През периода 1965—1975 г. са пренаименувани с Указ на Държавния съвет 319 обекта с национално значение, от които: 7 географски обекта (2 върха, 2 язовира, 2 местности, една пещера); 86 населени места (5 града, 23 села, 58 махали и колиби); 7 жп. гари и спирки; 211 стопански обекта (105 завода, 70 кораба, 14 НИИ и училища в чужбина, 11 болници, 8 ДЗС, 7 театри, ТЕЦ, ВЕЦ и др.). Вероятно не по-малко са и пренаименуваните от комисиите при ОНС обекти с местно значение, но тях не сме имали възможност да проследим, а те също е наложително да се знаят и е необходимо да се картотекират. Очевидно за десетгодишния период комисиите са развили активна дейност, направена е нова крачка напред по осъвременяването и попълването на географската номенклатура.

За същия период са извършени и много административни промени. Голям брой села, махали и колиби са слети и признати за села или градове, други са включени като квартали на градове, трети са изселени и заличени от списъка на населените места. От всички административни промени даваме само случаите на признаването на села и селища от градски тип за градове. За изследвания период тези случаи са 73. Върху мотивите и основанията за провъзгласяването на толкова много градове в настоящата работа няма да се спираме, тъй като е страничен за темата, въпрос. Провъзгласяването на градовете е извършено на два пъти — във връзка с навършването на кръгли годишнини от победата на социалистическата революция в НРБ — 25-годишнината през 1969 г. и 30-годишнината през 1974 г. и само пет града са провъзгласени през друго време. Заслужава да се подчертае, че всички нови градове, с изключение на пет (Нови Кричим, Съединение, Мизия, Георги Трайков, Нови Искър) са наименувани по старото име на съответното село или селище от градски тип.

Обемът на настоящата работа не позволява да се помести пълният списък на всички пренаименувани 319 обекта с национално значение и затова даваме само най-главните — орографските обекти (7), градовете (5) и списъка на новопризнатите градове (73).

* * *

Необходими ли са промени в топонимията? Този въпрос години наред е поставян от наши учени езиковеди, историци, от туристи, а през миналата година се проведе непринудена, но доста оживена дискусия на страниците на в. „Ехо“. По-рано и сега винаги са изказвани най-различни, дори противоположни становища.

Уместно е да се подчертае, че топонимията у нас се е формирала при сравнително сложно историческо и културно развитие на нашите земи и затова, докато в другите страни грозните, неприличните наименования, чуждиците са редки случаи, у нас те се срещат често. В многобройни писма, дописки до различни научни институти и редакции се посочват десетки неудачни наименования, които „будят недоумение“, и се настоява за тяхното пренаименуване.

Очевидно в момента се касае не за това, дали е необходимо да се пренаименува въобще у нас, а за това кои наименования е необходимо непременно, незабавно да се пренаименуват. Според едни това са неподходящите, неблагозвучни конфузни имена, според други турските, според трети неясните по смисъл, а според чл. 1 ал. 2 от Указа „Преименуват се обекти, имената на които са загубили значението си.“ Разбира се, не бива пренаименуването да става механично по посочените групи, тъй като много от турските, чуждите, неясните по смисъл или загубили значението си наименования са благозвучни, внедрени широко. У нас има редица случаи, когато неоснователно подменени стари или турски наиме-

нования продължават да се употребяват и впоследствие са възврънати.

Сериозно внимание у нас заслужава съществуващата напоследък тенденция да се възвръщат много стари, излезли от употреба наименования на селища, крепости, местности, с които обикновено се назовават нови или безименни физико- и икономикогеографски обекти и главно физкултурни и туристически дружества, хижи и пр. обекти, свързани с рекреационно-атракционна дейност. Такива са например наименованията на тур. д-во „Аида“ (Хасково), тур. д-во „Бонония“ (Видин), хижа „Еледжик“, АПК „Дръстър“ и др.

Ще изтъкнем, че когато се говори за географски наименования, обикновено се имат пред вид наименованията на географските обекти с национално значение, но казаното за тях трябва да важи и за наименованията на географските обекти с местно значение. Проблемите на местната топонимия не бива да се подценяват по няколко съображения. Първо, местните географски наименования също се употребяват ежедневно, макар и от по-ограничен кръг хора. Второ, всеки момент даден малък обект може да придобие определено по-голямо значение в известно отношение и да стане популярен в регионален или дори в национален мащаб и той ще се появи и утвърди със старото си неподходящо наименование. Такъв е примерът с наименованието на пещерата „Зандана“ край Шумен, на курорта „Ашиклар“ край Берковица, на резерватите „Узунбоджак“ и „Джендема“ и др. Трето, както изтъкнахме, с много от местните топоними днес започват да се наименуват дружества, организации и пр. Следователно задължително е да се полагат грижи за наименованията на обектите с местно значение, те да се осмислят, осъвременяват, побългаряват, където това е необходимо.

От изложеното е очевидно, че неизбежните изменения, които е необходимо да се извършват в географската номенклатура у нас, налагат коренни промени в структурата, стила, методите и темповете на работата на органите по пренаименованията. Това налага коригиране, допълване и усъвършенствувание на Указа за наименованията — основно ръководство за действие в настоящия момент. На настоящия етап е необходимо също така и да се проведе широка разяснителна работа чрез ежедневния и периодичния печат, за да се затвърди убеждението за високото държавно ниво на извършваните промени в наименованията на географските обекти у нас и въобще по света и за произтичащата отгук строгост в спазването на законно установената географска номенклатура.

Особено голяма помощ в това високо патриотично дело могат да окажат специалистите-географи. За целта е необходимо да се изградят работни звена към филиалите на Българско географско дружество, които да събират, проучват, картотекират наименованията на географските обекти, да обобщават и мотивират предложенията на местните жители, туристически деятели за пренаиме-

нуване и да ги внасят чрез ръководството на дружеството в съответните държавни комисии и органи за утвърждаване, да популяризират новите наименования и да следят за правилната употреба на официалните наименования. Ръководството на Българското географско дружество трябва да изпълнява функцията на орган за осъществяване на партийната и държавната политика по изучаването, осъвременяването, унифицирането, стандартизирането на географската номенклатура. С това дружеството ще допринесе едно високопатриотично дело да се увенчае с успех.

ПРЕНАИМЕНУВАНИ ГЕОГРАФСКИ ОБЕКТИ С НАЦИОНАЛНО ЗНАЧЕНИЕ ЗА ПЕРИОДА 1965—1975 год.

1. Пещерата Магура — (пещера при с. Рабиша, Видински окръг) — Рабишка пещера (бр. 21/15. III. 1968) — Магура (бр. 84/24. X. 1972).
2. Връх Морозов (връх в Ихтиманска Средна гора) — връх Братан (бр. 74/23. IX. 1969).
3. Връх Ени хан баба (връх в Преспанския дял на Родопите, висок 1943 м) — връх Свобода (бр. 12/12. II. 1971).
4. Ер кюприя (естествени карстови форми в Чернатишкия дял на Родопите) — Скалните мостове (бр. 12/12. II. 1971).
5. Новостроящият се язовир в землището на градската община Клисурса, Пловдивски окръг — Язовир „Падеж“ (бр. 83/22. X. 1971).
6. Язовир Цонево, Варненски окръг — Язовир „Георги Трайков“ (бр. 6/21. I. 1975).
7. Местността Имарет дере, Смолянски окръг — местност Хайдушка поляна (бр. 90/25. XI. 1975).
8. Град Кричим, Пловдивски окръг — гр. Нови Кричим (бр. 68/29. VIII. 1969).
9. Село Голямо Конаре, Пловдивски окръг, се признава за град с наименование гр. Съединение (бр. 68/29. VIII. 1969 г.).
10. Селище градски тип Букьовци и с. Гложене, Врачански окръг, се сливат в едно населено място, което се признава за град с наименование гр. Мизия (бр. 15/20. II. 1970).
11. Селище градски тип Долен чифлик, Варненски окръг се признава за град с наименование гр. Камчия (бр. 72/17. IX. 1974) — гр. Георги Трайков (бр. 6/21. I. 1975).
12. Селата Курило, Александър Войков и Гниляне, Софийска градска община, се сливат в едно населено място, признато за град с наименование гр. Нови Искър (бр. 72/17. IX. 1974).

СПИСЪК

на новопризнатите градове в НРБ за периода 1967—1975 год.

№	Град	Образуван на базата на	Д. в. бр./год.
<i>Благоевградски окръг</i>			
1	Белица	с. гр. тип Белица	68/1969 г.
2	Симитли	с. гр. тип Симитли	68/1969 г.
<i>Бургаски окръг</i>			
3	Каблешково	с. Каблешково	68/1969 г.
4	Българево	с. гр. тип Българево	72/1974 г.
5	Камено	с. гр. тип Камено	72/1974 г.
6	Сунгурларе	с. гр. тип Сунгурларе	72/1974 г.
<i>Варненски окръг</i>			
7	Шабла	с. гр. тип Шабла	68/1969 г.
8	Девня	с. Девня, с. Река Девня, с. Повеляново	68/1969 г.
9	Вълчи дол	с. гр. тип Вълчи дол	72/1974 г.
10	Камчия	с. гр. тип Долен чифлик	72/1974 г.
<i>Великотърновски окръг</i>			
11	Стражица	с. гр. тип Стражица	68/1969 г.
12	Килифарево	с. Килифарево	49/1973 г.
13	Дебелец	с. Дебелец	72/1974 г.
14	Д. Оряховица	с. Долна Оряховица	72/1974 г.
15	Златарица	с. Златарица	72/1974 г.
<i>Видински окръг</i>			
16	Димово	с. гр. тип Димово	68/1969 г.
17	Брегово	с. гр. тип Брегово	72/1974 г.
18	Грамада	с. гр. тип Грамада	72/1974 г.
19	Дунавци	с. гр. тип Дунавци	72/1974 г.
<i>Врачански окръг</i>			
20	Козлодуй	с. гр. тип Козлодуй	68/1969 г.
21	Криводол	с. Криводол	68/1969 г.
22	Мизия	с. гр. тип Букьовци и с. Гложене	15/1970 г.
23	Койнаре	с. гр. тип Койнаре	72/1974 г.
24	Роман	с. Роман	72/1974 г.
<i>Габровски окръг</i>			
25	Плачковци	с. Плачковци	68/1969 г.
<i>Кърджалийски окръг</i>			
26	Джебел	с. гр. тип Джебел, с. Брягово, с. Готварско, мах. Дихановци	68/1969 г.
<i>Кюстендилски окръг</i>			
27	Бобов дол	с. гр. тип Бобов дол	86/1967 г.
28	Рила	с. гр. тип Рила	68/1969 г.
<i>Ловешки окръг</i>			
29	Угърчин	с. гр. тип Угърчин	68/1969 г.
30	Ябланица	с. гр. тип Ябланица	68/1969 г.
31	Летница	с. гр. тип Летница	52/1970 г.

Продължение

№	Град	Образуване на базата на	Д. в. бр./год.
		<i>Михайловградски окръг</i>	
32	Чипровци	с. Чипровци	72/1968 г.
33	Вълчедръм	с. гр. тип Вълчедръм	68/1969 г.
		<i>Пазарджишки окръг</i>	
34	Белово	с. гр. тип Белово и с. Малко Белово	68/1969 г.
35	Ракитово	с. гр. тип Ракитово	68/1969 г.
36	Стрелча	с. Стрелча	68/1969 г.
		<i>Пернишки окръг</i>	
37	Земен	с. Земен	72/1974 г.
38	Темелково	с. Темелково	72/1974 г.
		<i>Плевенски окръг</i>	
39	Долни Дъбник	с. гр. тип Долни Дъбник	68/1969 г.
40	Гулянци	с. гр. тип Гулянци	72/1974 г.
41	Пелово	с. гр. тип Пелово	72/1974 г.
42	Славяново	с. Славяново	72/1974 г.
43	Тръстеник	с. Тръстеник	72/1974 г.
		<i>Пловдивски окръг</i>	
44	Брезово	с. Брезово и с. Чоба	68/1969 г.
45	Перущица	с. Перущица	68/1969 г.
46	Съединение	с. Голямо Конаре	68/1969 г.
47	Садово	с. Садово и с. Чешингирово	72/1974 г.
		<i>Разградски окръг</i>	
48	Завет	с. гр. тип Завет	72/1974 г.
49	Лозница	с. Лозница	72/1974 г.
		<i>Русенски окръг</i>	
50	Две могили	с. гр. тип Две могили	68/1969 г.
51	Ветово	с. Ветово	72/1974 г.
		<i>Сливенски окръг</i>	
52	Кермен	с. Кермен	72/1974 г.
		<i>Силистренски окръг</i>	
53	Алфатар	с. гр. тип Алфатар	72/1974 г.
		<i>Смолянски окръг</i>	
54	Лъки	с. Лъки	68/1969 г.
55	Доспат	с. Доспат	72/1974 г.
56	Неделино	с. Неделино	72/1974 г.
		<i>Софийски окръг</i>	
57	Баня	с. Баня	68/1969 г.
58	Драгоман	с. Драгоман	68/1969 г.
59	Бухово	с. Бухово	72/1974 г.
60	Долна баня	с. Долна Баня	72/1974 г.
61	Костинброд	с. Костинброд и с. Обединение	72/1974 г.
62	Нови Искър	с. Курило с. Александър Войков, с. Гни- ляне (Софийска градска община).	72/1974 г.

№	Град	Образован на базата на	Д. в бр./год.
		<i>Старозагорски окръг</i>	
63	Гълъбово	Гара Гълъбово и с. гр. тип Гълъбово	68/1969 г.
64	Мъглиж	с. Мъглиж	68/1969 г.
65	Гурково	с. гр. тип Гурково	72/1974 г.
		<i>Търговишки окръг</i>	
66	Антоново	с. гр. тип Антоново	72/1974 г.
		<i>Хасковски окръг</i>	
67	Любимец	с. гр. тип Любимец	68/1969 г.
68	Маджарово	с. Маджарово	72/1974 г.
		<i>Шуменски окръг</i>	
69	Смядово	с. гр. тип Смядово	68/1969 г.
70	Върбица	с. Върбица	72/1974 г.
71	Каолиново	с. Каолиново, с. Тодор Икономов, с. Кус, с. Пристое	72/1974 г.
		<i>Ямболски окръг</i>	
72	Стралджа	с. Стралджа	68/1969 г.
73	Болярово	с. гр. тип Болярово	72/1974 г.